

Очекујем овоземаљску правду и казну за убице дјеце чије је дјетињство прекинуто, мале Данке од двије и по године, Дражена и Драгане, за убиство двије комплетне породице Вишњић Стојке и Вишњић Вукадина, за 12 брачних парова, за 21 жену, каже Лаловићева

ПИШЕ: ВЕЉКО ЗЕЉКОВИЋ
veljkoz@glassrpske.com

ФОЧА - Након готово 30 година од дана када је на Никољдан, 19. децембра 1992. у фочанском селу Јошаница свирепо убијено 56 српских цивила, укључујући и троје малољетне дјеце - двоипогодишњу Данку, десетогодишњу Драгану и седмогодишњег Дражена, коначно су ухапшени осумњичени за овај стравични ратни злочин.

Припадници СИПА јуче су по налогу Тужилаштва БиХ на подручју Сарајева и Горажда ухапсили бивше команданте и припаднике Вишеградске бригаде такозване АРБиХ Сакиба Чакара, Шефика Глушца, Мухамеда Лиска, Рашида Собу, Изета Сејдића и Муриза Хаџиахметовића. Они су осумњичени да су у Јошаници починили ратне злочине над особама српске наци-

Ухапшена шесторка осумњичена за ратни злочин у Јошаници код Фоче 1992. године

Цијело село затрли на Никољдан

оналности, углавном цивилима, међу којима је био велики број жена и дјеце. Како је саопштено из Тужилаштва БиХ, поменутој шесторку терете и за паљење и уништавање домова и имовине жртава.

Свједок овог стравичног злочина у Јошаници Душанка Лаловић, која се као секретар општинске Организације

ције породица погинулих у Фочи пуне три деценије бори да починиоци буду процесурани, каже да је вијест о хапше-

њу осумњичених за овај масакр примила са помјешаним осјећањима, али да, ипак, вјерује у овоземаљску правду. Ла-

КОЈИЋ: НА РЕДУ СУД БИХ

Директор Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица Милорад Којић очекује да ће Суд БиХ, након подизања оптужнице Тужилаштва, потврдити исту како би се коначно кренуло у судски процес у којем би злочинци били адекватно кажњени.

- Један овакав злочин требало је да добије судски епилог још прије 20 година. Знамо да је најмлађа жртва имала свега двије, а најстарија 88 година. Злочини су почињени на монструозан начин, а породица Вишњић је претрпјела огромна страдања - рекао је Којић наводећи да се Јошаница никада није опоравила од овог покоља.

БОЛНА СЈЕЋАЊА

Славко Ђорђевић тог кобног дана био је главни лекар на хируршкој болници. Када су почели довозити тијела страдалих, био је одређен да буде у мртвачници, гдје је вршена идентификација. У једном од својих болничких свједочења и присјећања он је испричао како је све то изгледало. Међу довозеним тијелима препознао је сестру и зета.

- Кад сам видео сестру на столу, мени је читав свијет отишао. Никога нису заклали као што се коље, него су ножевима пробали врат. Мојој сестри су направили рез и онда су је убацили у стомак. Ево, сад не плачем, јер сузе су прошле. А зета су свезали жицом. Онда су му тупим предметом разбили шаке и стопала да не бјежи - описао је Ђорђевић.

ловићева, која се дјевојачки презивала Вишњић, рекла је да вјерује да ће убице јошаничке дјеце, жена и стараца коначно бити кажњене за своја злодјела.

ПОКУШАЛИ ДА СРПСКО СЕЛО ИЗБРИШУ СА КАРТЕ

- Сјећам се свега што се десило тог дана, били су криви само зато што су Срби и што су славили своју славу. Очекујем овоземаљску правду и казну за убице дјеце чије је детињство прекинуто, мале Данке од двије и по године, Дражена и Драгана, за убиство двије комплетне породице Вишњић Стојке и Вишњић Вукадина, за 12 брачних парова, за 21 жену. Понављам, ако Јошаница није злочин, онда злочин не постоји - рекла је Лаловићева која је самим чудом преживјела овај злочин 1992. године у којем су

убијени њен отац Томо Вишњић и бројна родбина.

У освит зоре на Никољдан, 19. децембра 1992. око 600 припадника АРБиХ ушло је из правца Горажда, десном обалом Дрине, у залеђе српских положаја и палећи све пред собом, на кућном прагу, док су се спремали да ломе славски колач, масакрирали српске жене, старце и дјецу. Десетак заселак Горње Јошанице у општини Фоча избрисано је са географске карте, попалене су не само куће већ и помоћни објекти. Уз нејачубијана је и стока, а гдје су то стигли, злочинци су чак поскрели и стабла воћака. Убијено је 56 мјештана, а многи од њих одсијецањем дијелова тијела.

Међу жртвама била је 21 жена и троје дјеце, која су претходног дана са родитељима дошла из Фоче да на село дочекају Светог Николу. Убијени су десетогодишња Драгана Вишњић, њен три године млађи брат Дражен и двоогодишња Данка Тановић. Драгана и Дражен страдали су заједно са мамом Олгом, татом Драгољубом, стрицем Миланом, баком Зорком и дједом Вукадином Вишњићем. Уз двоогодишњу Данку Тановић убијени су и њена мајка, бака, прабака, тетка и ујак. Данкина мајка Зора Вишњић имала је 22 године, а страдали су и њена двије године старија сестра Ранка и двадесетогодишњи брат Влатко Вишњић, њихова мајка Гоја и Гојина мајка Стојка. Тијело двоогодишње Данке је, заједно с тијелима још двије жене, пронађено у шуми теку априлу 1993.

У крвавом пиру убијено је 16 Вишњића, девет чланова породице Кулић, по пет у фамилијама Грујић и Благојевић, затим четворо Давидовића, по троје Јегдића, Пљеваљчића и Стојановића, двоје Мићевића и Ивановића, те по један члан из породица Шкипина, Стевановић, Јагодић и Тановић. На гробљима у Фочи и Јошаници сваког Никољдана туга, плач и болни уздицаји за никад прежаљеним јошаничким мученицима.